

Allegretto.

Der dandser en Pi-ge for hver Mands Dör, hun dandser i let-te flag-ren-de Slör; i

Lok-kerne bær hun en Krands saa grøn, og Pi-gen og Pi-gen hun er saa skiön. Der

2^{det} Vers

2.

Der dandser en Pige, saa elskelig,
 For Konge, for Bonde, for Arm, for Rig,
 Og Konge, og Bonde, og Rig, og Arm
 Vil gjerne trykke den Møe til sin Barm.

3.

Der sjunger en Pige for hver Mands Dör,
 Hun sjunger og dandser i flagrende Slör;
 Hun sjunger ved Vugge, hun sjunger ved Grav,
 Hun dandser paa Jord, og hun dandser paa Hav.

4.

Hun dandser og sjunger, saa elskelig,
 For Konge, for Bonde, for Arm, for Rig,
 Og alle vil favne den Moe saa van;
 Men naar hun er nærmest, hun flygter igien.

6.

Ved Middag hun sagtner den flygtige Dands,
 Og peger alvorlig paa grønne Krands;
 Men naar man vil favne den Moe saa van,
 Hun smiler, og sjunger, og flygter igien.

8.

Hvo er vel den Pige i flagrende Slør,
 Som dandser, og sjunger for hver Mands Dør,
 Som vinker forgiæves og aabner sin Favn;
 Mon Haab ikke være den Pigelils Navn?—

5.

Om Morgenen sjunger hun blidelig,
 Og vinker, og dandser saa sagtelig;
 Alt meer hun mon vinke, og sjunge, og gaae,
 Som Solen mon stige paa Himmelen Blaa.

7.

Saa himmelsk hun nynner ved Aftenstund;
 Men fjernere, lettere svæver da hun,
 Alt høyere monne hun stige og flye,
 Og svinder mod Natten bag sorten Skye.